

Včelařský kroužek

V roce 2003 na zdejší škole byl založen včelařský kroužek. Tento kroužek vede paní Dobešová za pomoci svého manžela pana Dobeše. Nejprve děti chodily do včelína manželů Dobešových. Později po zakoupení starého včelína, který jsme získali po panu Kloudovi, se učíme včelařit na něm. Tato budova si nejprve vyžádala rekonstrukci a velký úklid. Když už jsme měli včelín uklizený a nastěhovali jsme se do něj, přišlo větrné tornádo, které nám utrhlo střechu i s trávovým. Jen pro potvrzení síly tornáda: v sousední zahrádce tornádo zlomilo švestku a o zahradu níže, u včelaře pana Viklického, obrovskou vzrostlou lípu, kterou měl stát u včelína. Naši střechu na včelíně jsme tedy museli udělat novou. Od té doby chodíme do včelína pravidelně. Úly jsme získaly od včelaře přítele Vlčka po zesnulé paní Matulíkové a panu Kloudovi. Úly jsme vyčistili a přestěhovali jsme do nich včeličky. Jsme rádi, že včelín máme, protože v něm můžeme dělat všechno, co se včelami souvisí. Například stloukáme a drátkujeme rámečky, připravujeme krmení na zimní zásoby a nebo se učíme se na soutěže. Největšího úspěchu v nich dosáhla v loňském roce Jiřina Viklická, která postoupila do mezinárodního kola Zlatá včela, které se konala na Slovensku v Králové pri Senci.

V kroužku se učíme zpracovávat včelí produkty, například z vosku odléváme svíčky, z medu pečeme perníky nebo medovníky. V současné době navštěvuje včelařský kroužek sedm dětí, z toho dvě co už sami včelaří. Doufám, že se k nim přidají i další děti, neboť si myslím, že včelaření s tak dlouholetou tradicí, kterou v Mikulovicích máme, má budoucnost právě v dětech.

Jak jsem začala včelařit

(Práci vytvořila Jiřina Viklická, včelařský kroužek Mikulovice)

Už jako malá jsem chodila okolo včelína, kde včelařil můj dědeček.

Moc se mi líbilo, jak včeličky lítají a jak jsou pilné.

Můj dědeček dostal od paní Čurdové roj, začal včelařit a mně se to moc líbilo. Nejprve jsem pozorovala, jak včely pilně létají a za okénkem vystavují mezistěny. V zimním období jsem pomáhala drátkovat rámečky a přitloukat mezerníky. Když paní Dobešová založila v naší škole včelařský kroužek, přihlásila jsem se a začala jsem do něj chodit. Kroužek začal v březnu roku 2003, to jsem chodila do první třídy. V kroužku jsem se naučila základy včelaření. Rozebírali jsme úly, prvně prázdné, později i se včelami. V kroužku se mi líbí, protože děláme různé činnosti, jako např. pečeme perníky, vyrábíme svíčky různých tvarů a druhů. Vosk využíváme i na zdobení velikonočních vajíček. Stloukáme a drátkujeme rámečky, do kterých zatavujeme mezistěny. Úly jsme měli nejprve staré, které jsme vyškrabali a vydezinfikovali, nabarvili a nastěhovali jsme do nich první včely. Když jsme dostali nový úl, tak jsme ho natřeli a přestěhovali do něj včelstvo, začalo se nám včelařit lépe. Nástavce jsou pro nás lehčí a práce s nimi jednodušší.

Když v roce 2005 odjel děda do Itálie na dovolenou, bylo potřeba vytočit med z řepky, aby včely měli místo na med z akátu. Moji rodiče nemají odvalu do včelstva jít, a tak dědeček poprosil paní Dobešovou, aby mi s vytočením pomohla. Já a paní Dobešová jsme vyjmuli medové rámky, ometli včely a nosili mým rodičům, kteří vytáčeli. Potom jsme prázdné souše vraceli zpět do úlů. Dalším rokem jsem tuto činnost dělala už sama. Nejen vytáčení, ale i práci se včelami od jara do podzimu. Na včelách se mi líbí jejich zásluha na opylování všech rostlin naší přírody.